

ת"פ 59356/06/15 - מדינת ישראל נגד ירון נדב

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 59356-06-15 מדינת ישראל נ' נדב(עציר)

בפני
המאשימה מדינת ישראל
כבוד השופטת אליאנא דניאלי

הנאשם ירון נדב
נגד

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של גניבה מרכב, פריצה לרכב בצוואתא, שבל"ר וחבלה במזיד בצוואתא.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם הגיע יחד עם אחרים בתאריך 25.6.15 לבית עסק, וכאשר אחד מאותם אחרים נכנס לתוך העסק נשאר הנאשם עם אחר להשגיח מבחוץ. באותה עת גנב האחר רכוש מהעסק ובהמשך הנאשם והאחרים נכנסו לרכב שהיה במקום והעמיסו לתוכו את הרכוש הגנוב. משלא הצליחו להניע את הרכב, ניפצו את חלונו של רכב אחר וגנבו ממנו רדיו דיסק ומצבר. באמצעות מצבר זה הניעו את הרכב עליו הועמס הרכוש הגנוב, ועזבו את המקום.

כמפורט בטיעוני הצדדים, בגין חלק מהמעשים המתוארים הורשע הנאשם בשל דיני השותפות, ויחד עם זאת אין בכך כדי להקל מהמעשים בהם הורשע.

רבות נכתב אודות הפגיעה הנגרמת לאזרחים בשל עבירות הרכוש אשר הפכו למכת מדינה הן ככלל והן כאשר מדובר בעבירות הנוגעות לרכב בפרט. **בעניין זה ר' רע"פ 7890/10 בעניין מליטאת** בו צוין מפח הנפש של אדם אשר מגלה כי רכשו היקר נגנב.

לפיכך, במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של ההגנה על קניינו של הזולת ובפרט בזה של המתלונן בעניינו. לכאורה אף עולה כי המעשים נעשו תוך תכנון ובחבורה, נתונים שיש בהם כדי להחמיר את חומרת המעשים וזאת אף אם חלק מהמעשים נעשה תוך כדי אירוע ולא כל המעשים תוכננו מראש.

עם זאת יש להתחשב בכך שכתב האישום תוקן באופן משמעותי כך שנמחקו ממנו שתי העבירות החמורות ביותר שהיו בו מלכתחילה והן העבירות של גניבה בצוותא והתפרצות.

עיון בענישה הנוהגת מלמד כי ככלל במקרים דומים נידונו נאשמים בשל אירוע בודד, ואשר בגינו נטלו אחריות, למספר חודשי מאסר. **כך ברע"פ 6257/11 בעניין מוחמד באדר**, נידון נאשם אשר הודה בביצוע עבירות של פריצה לרכב, גניבה לרכב ופירוק מרכב ל-6 חודשי מאסר ויום. **בת"פ (שלום רמלה) 2217-05-11 בעניין אבו קישק** הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בגניבה מרכב בצוותא ובפריצה לרכב בצוותא ונידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בפסק הדין אותו הגישה המאשימה במהלך הטיעונים לעונש, **עפ"ג (מחוזי חיפה) 20738-08-14 בעניין אבו חאטום**, נידון עניינו של נאשם שהורשע בגין שתי עבירות של פריצה לרכב ובעבירה של גניבה מרכב כאשר באותו עניין בוצעו המעשים בשתי הזדמנויות שונות. בערעור הוחמר עונשו והנאשם נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, כאשר נקבע כי בגין אחד המעשים נידון הנאשם ל-7 חודשי מאסר בפועל ואילו בגין התיק הנוסף אותו צירף, נידון הנאשם ל-5 חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב במכלול הנסיבות הרלבנטיות לתיק זה, בערכים המוגנים ובפסיקה הנוהגת אני קובעת מתחם עונש הולם שהינו החל ב-6 חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר.

בכל הנוגע לענישה בתוך המתחם, הרי שהנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בהם עם תיקון כתב האישום.

באשר לעברו הפלילי של הנאשם, הרי שאומנם לחובתו 6 הרשעות קודמות ואולם רובן הרשעות ישנות אשר אינן בתחום עבירות הרכוש. הרשעתו האחרונה מינואר 2014 הינה בגין תיק הרכוש היחיד בו הורשע ובמסגרתו נידון למאסר על תנאי ולקנס בסך 200 ₪. נתונים אלו יש בהם כדי ללמד כי ככל הנראה העבירות בגין הורשע באותו גזר דין אינן ברף העליון.

באשר למחלוקת שבין הצדדים בכל הנוגע לתחולת המאסר על תנאי אשר הוטל על הנאשם באותו תיק, הרי שאומנם נקבע בגזר הדין כי המאסר על תנאי יחול אם הנאשם יעבור שוב את העבירות בהן הורשע. אכן באותו עניין הורשע הנאשם בביצוע עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק ואילו בעניינו נידון הנאשם בגין גניבה מרכב בהתאם לסעיף 413 ד (א) לחוק, אלא שבהתאם להלכת בית המשפט העליון יש לבחון את יסודות העבירה והאם מעשה אחד מכיל את האחר. בעניינו אין חולק כי עבירת הגניבה מרכב כוללת בתוכה את יסודות עבירת הגניבה הכללית ולפיכך אני קובעת כי המאסר על תנאי חל.

עוד באשר לנסיבות אותן על בית המשפט לשקול בתוך המתחם, שמעתי את דברי הנאשם ואת חברתו לחיים ובכלל זה העידו השניים אודות ניתוח אותו עבר הנאשם בראשו ובאשר לניסיונותיו לעלות על דרך הישר ולפתוח דף חדש. במכלול הנסיבות אני סבורה שאף אם יש להטיל על הנאשם עונש ממשי בשל מעשיו, הרי שיש להתחשב בנסיבות לקולא, בהבעת החרטה של הנאשם, בחיסכון בזמן שיפוטי ובכוונתו המתוארת לעלות על דרך הישר.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 7 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו - 22.6.14.
 2. אני מפעילה מאסר על תנאי מת"פ (שלום ת"א) 24392-12-13 בן 3 חודשים בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר מיום מעצרו.
 3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ובלבד שלא יעבור הנאשם עבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש, למעט עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב.
 4. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מ- 1.1.16 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
- לא ישולם אחד התשלומים במועדו יעמוד הקנס כולו לפירעון מיידי.

ניתן בזאת צו למוצגים לפי שיקול דעת קצין משטרה למעט תרופות הנאשם אשר יוחזרו לידיה של הגב' יפרח עדי.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ה' כסלו תשע"ו, 17 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.